

فارغ از خشکسالی‌های بی‌دربی آنچه در

تشدید بیابان‌های گردوغبار مزید بر علت شده است نتایج برخی سیاست‌های عمرانی از جانب کشورهای مختلف است که در نتیجه آن آسیب‌های محیط‌زیستی‌روزپوشی‌پیدامی‌کنند. ایجاد انحراف در مسیر رودخانه‌ها و ساخت سد‌های متعدد بدون توجه به پیوست‌های زیست‌محیطی ازجمله عوامل در افزایش

میزان زیرگذر هاست. آب‌وهوای بیابانی در

بخش عمده‌ای از خاک ایران به خودی خود دشواران است. سطح پدایش زیرگذر هاست و رویکرد برخی از کشورهای همسایه از جمله ترکیه و افغانستان نیز این استعداد را بیش از پیش افزایش داده‌است. در راستای کنترل این معضل لازم است تا قدرت دیپلماسی به کار گرفته شده و سران کشورهای همسایه نسبت زیست‌محیطی ازجمله عوامل در افزایش



علی مزروعی

خبرنگارگروه روزفرد

جنوبی ایجاد شد یعنی سد‌های متعددی که ترکیه روی درجه و فرات زد و ۱۲۰ میلیارد لیولتروزی ممکن است اختلاف‌نظر داشته باشند. اما محیط زیست خاک‌برش مشترک و بستر حیات آنهاست که همه باید تلاش کنند این بستر حیات حفظ شود.

فکر نمی‌کنید اجلاس به حیای اینکه با ۵۰ کشور و سران جهان زیرگذر هاست کشورمان
داریم برگزار می‌شد و تخصصی تر ورود می‌گردیم به نتایج بهتری می‌رسیدیم؟
یا به‌نظر شما این مدل آورده‌های دیگری هم دارد؟

همان‌طوری که گفتیم آن کارگروهی که باید شکل بگیرد باید از کشورهای باشد که در حوزه آبخیز داریم در یک دوره ۲۰ ساله حداقل اراضی کشاورزی در سوریه و عراق بودیم. طبق پژوهشی که ما در مرکز حفاظت خاک خلیه مهم دارد و با سد‌های متعددی که زده است شاهد از بین رفتن چهار میلیون هکتار اراضی کشاورزی در سوریه و عراق بودیم. طبق پژوهشی که ما در مرکز حفاظت خاک و آبخیز داریم در یک دوره ۲۰ ساله حداقل سطح زمین‌های کشاورزی در عراق بودیم. در سال‌های ۱۳۶۸ تا ۱۳۸۸ محاسبه کردیم که چشمه‌های تولید کرد و خاک در منطقه ۱۴ هفت مورد به ۲۰۶ مورد افزایش پیدا کرده که از این ۲۰۶ مورد در سال ۱۳۸۸، ۹۰ درصد آنها در کشورهای عراق، سوریه، کویت و عربستان بوده که تنها ۱۰ درصدشان در ایران است. درحال حاضر که ۱۴ سال پیش نداشتند. این عدد متأسفانه این است. چشمه‌های تولید کرد و خاک به‌رغم همه تلاش‌ها در آن نماندند. مهم‌ترین کانون‌های فرسایش بادی در غرب ایران در کشورهای سوریه و عراق است. خود کشور عراق به‌دلیل ساختن چند تالاب مصنوعی که همه آنها خشک شده، نقش انگارناپذیری ما همچنین در جنوب خلیج‌فارس و دریای عمان هم چشمه‌های تولید کرد و خاک بزرگی را داریم که به علت عدم‌تعامل با خشک‌ن‌ها فاصله بگیریم. ما اسفال دوباره مثل همان اتفاقی که در اجلاس دوره اول افتاد همه نمایندگان‌کی که شرکت کردند به‌شدت از خطر تغییر اقلیم، افزایش گردوغبار، جهان گرمایی، افزایش گردوغبار ابراز تأسف و نگرانی کردند و خواهان حل ریشه‌ای این ماجرا شدند. خب ۶ سال پیش هم همین اتفاق افتاد.

برای اینکه اجلاس خروجی بهتری داشته باشد چه ایده‌هایی را می‌توان داشته گرفت؟

مسئله اینجااست که ما باید مسئولیت به‌عهده بگیریم. باید کارگروه‌هایی از دل این اجلاس در بیاید، به‌طور مثال کشور ترکیه، ایران، عراق، سوریه، کویت و به‌ویژه عربستان که در حوزه‌های آبخیز درجه و فرات سهم و نقش دارند و یکی از مهم‌ترین عوامل آلودگی در منطقه همین‌تین‌النه‌ترین است، همه اینها باید بگویند چه اقداماتی را به سهم خودشان طرف یک‌سال آینده قرار است انجام بدهند

در معرض صاحب‌نظر بتوانند این اقدامات و متصدد سابقه نتوانند این اقدامات را رصد کنند به مردم گزارش دهند که آیا اینها از مرحله شعار فاصله گرفته‌اند یا خیر. به‌هرحال نفس این اقدام بسیار ارزشمند است. کمتر سابقه دارد که در ایران اجلاسی در این سطح در حوزه محیط‌زیست ما بین تعداد برگزار شود. امیدواریم که تداوم داشته‌باشد و از مرحله شعار عبور کرده و به

خروجی‌های عمل برسد و عین این اتفاق درباره در‌های خیز هم روی دهد. ۵ کشور در سه‌ارده‌ام‌کنش‌های تهران بتوانند دور هم جمع شوند و حقیقه خزر را تعیین کنند. به‌هر حال محیط زیست

نقد روز

چرا اجلاس بین‌المللی مقابله با طوفان‌های ماسه و گردوغبار با حضور ۵۰ کشور مهم است

مذاکرات تهران علیه خرابکاری محیط‌زیستی ترکیه

دیپلماسی در مقابله با کنترل معضل زیرگذر هاست محسوب می‌شود. در این اجلاس سید‌ابراهیم رئیس‌وزیر جمهور کشور، علی سلاطه رئیس سازمان حفاظت محیط‌زیست، حسین امیرعبیدالهیان وزیر امورخارجه و مقامات بیش از ۵۰ کشور و آژانس بین‌المللی حضور داشتند. ایران پیش از این نیز در ۱۲ جولای ۲۰۲۲ نسبت به برگزاری اجلاسی منطقه‌ای

به کاهش فعالیت‌های مخرب خود قانع نبود. کشورمان را عمده‌ترین منبع تنش بین کشورهای منطقه غرب آسیا و آسیای میانه اقدام هم‌راهی بود. همچنین در راستای اجرایی شدن بند ۱۹ قطعنامه مجمع عمومی سازمان ملل متحد پیش از آن کشور و آژانس بین‌المللی حضور داشتند. ایران پیش از این نیز در ۱۲ جولای ۲۰۲۲ نسبت به برگزاری اجلاسی منطقه‌ای

هورالعظیم در بخش بزرگی از شاگان، بام دژ، میانگران و شیمیار در استان خوزستان ۱۰ حمله مهم ترین کانون های بحرانی به‌سوریه و عراق به یک‌موسم کاهش پیدا کند. ترکیه درواقع ۵۵ درصد کل حوضه آبخیز درجه و فرات را تولید می‌کند و آن مهم‌ترین اثررا در آب‌دهی این دورودخانه خلیه مهم دارد و با سد‌های متعددی که زده است شاهد از بین رفتن چهار میلیون هکتار اراضی کشاورزی در سوریه و عراق بودیم. طبق پژوهشی که ما در مرکز حفاظت خاک و آبخیز داریم در یک دوره ۲۰ ساله حداقل سطح زمین‌های کشاورزی در عراق بودیم. در سال‌های ۱۳۶۸ تا ۱۳۸۸ محاسبه کردیم که چشمه‌های تولید کرد و خاک در منطقه ۱۴ هفت مورد به ۲۰۶ مورد افزایش پیدا کرده که از این ۲۰۶ مورد در سال ۱۳۸۸، ۹۰ درصد آنها در کشورهای عراق، سوریه، کویت و عربستان بوده که تنها ۱۰ درصدشان در ایران است. درحال حاضر که ۱۴ سال پیش نداشتند. این عدد متأسفانه این است. چشمه‌های تولید کرد و خاک به‌رغم همه تلاش‌ها در آن نماندند. مهم‌ترین کانون‌های فرسایش بادی در غرب ایران در کشورهای سوریه و عراق است. خود کشور عراق به‌دلیل ساختن چند تالاب مصنوعی که همه آنها خشک شده، نقش انگارناپذیری ما همچنین در جنوب خلیج‌فارس و دریای عمان هم چشمه‌های تولید کرد و خاک بزرگی را داریم که به علت عدم‌تعامل با خشک‌ن‌ها فاصله بگیریم. ما اسفال دوباره مثل همان اتفاقی که در اجلاس دوره اول افتاد همه نمایندگان‌کی که شرکت کردند به‌شدت از خطر تغییر اقلیم، افزایش گردوغبار، جهان گرمایی، افزایش گردوغبار ابراز تأسف و نگرانی کردند و خواهان حل ریشه‌ای این ماجرا شدند. خب ۶ سال پیش هم همین اتفاق افتاد.

فکر نمی‌کنید اجلاس به حیای اینکه با ۵۰ کشور و سران جهان زیرگذر هاست کشورمان
داریم برگزار می‌شد و تخصصی تر ورود می‌گردیم به نتایج بهتری می‌رسیدیم؟
یا به‌نظر شما این مدل آورده‌های دیگری هم دارد؟

همان‌طوری که گفتیم آن کارگروهی که باید شکل بگیرد باید از کشورهای باشد که در حوزه آبخیز داریم در یک دوره ۲۰ ساله حداقل اراضی کشاورزی در سوریه و عراق بودیم. طبق پژوهشی که ما در مرکز حفاظت خاک خلیه مهم دارد و با سد‌های متعددی که زده است شاهد از بین رفتن چهار میلیون هکتار اراضی کشاورزی در سوریه و عراق بودیم. طبق پژوهشی که ما در مرکز حفاظت خاک و آبخیز داریم در یک دوره ۲۰ ساله حداقل سطح زمین‌های کشاورزی در عراق بودیم. در سال‌های ۱۳۶۸ تا ۱۳۸۸ محاسبه کردیم که چشمه‌های تولید کرد و خاک در منطقه ۱۴ هفت مورد به ۲۰۶ مورد افزایش پیدا کرده که از این ۲۰۶ مورد در سال ۱۳۸۸، ۹۰ درصد آنها در کشورهای عراق، سوریه، کویت و عربستان بوده که تنها ۱۰ درصدشان در ایران است. درحال حاضر که ۱۴ سال پیش نداشتند. این عدد متأسفانه این است. چشمه‌های تولید کرد و خاک به‌رغم همه تلاش‌ها در آن نماندند. مهم‌ترین کانون‌های فرسایش بادی در غرب ایران در کشورهای سوریه و عراق است. خود کشور عراق به‌دلیل ساختن چند تالاب مصنوعی که همه آنها خشک شده، نقش انگارناپذیری ما همچنین در جنوب خلیج‌فارس و دریای عمان هم چشمه‌های تولید کرد و خاک بزرگی را داریم که به علت عدم‌تعامل با خشک‌ن‌ها فاصله بگیریم. ما اسفال دوباره مثل همان اتفاقی که در اجلاس دوره اول افتاد همه نمایندگان‌کی که شرکت کردند به‌شدت از خطر تغییر اقلیم، افزایش گردوغبار، جهان گرمایی، افزایش گردوغبار ابراز تأسف و نگرانی کردند و خواهان حل ریشه‌ای این ماجرا شدند. خب ۶ سال پیش هم همین اتفاق افتاد.

میزان زیرگذر هاست. آب‌وهوای بیابانی در بخش عمده‌ای از خاک ایران به خودی خود دشواران است. سطح پدایش زیرگذر هاست و رویکرد برخی از کشورهای همسایه از جمله ترکیه و افغانستان نیز این استعداد را بیش از پیش افزایش داده‌است. در راستای کنترل این معضل لازم است تا قدرت دیپلماسی به کار گرفته شده و سران کشورهای همسایه نسبت زیست‌محیطی ازجمله عوامل در افزایش